

s ním úmyselne zle nakladal, dopustil sa už ďalšieho trestného činu, totiž prečinu ťažkého poškodenia na tele, lebo vedome napadol aj iný právny statok, než ktorý je chránený § 4 zák. čl. XL:1914. Nejde tu tedy výlučne o porušenie viac ustanovení trestného zákona v smysle § 95 tr. z.

Čís. 5794.

Zákonný článok XV:1899 (o súdnictve vo veciach volieb členov Národného shromaždenia) platí aj pri teraz platnom usporiadaní volieb podľa kandidátnych listín volebných strán a skupín.

»Vykonávanie vlivu na výsledok volby« je už v podporovaní niektorej strany.

Pri prečinoch v smysle zákona čís. 123/1931 Sb. z. a n. štátne väzenie nie je zákonným trestom (§ 1, odst. 1, čís. 2, § 9, odst. 2 cit. zákona).

(Rozh. zo dňa 16. januára 1937, Zm III 558/36.)

Najvyšší súd v trestnej veci pre prečin podľa § 170 zák. čl. XV:1899 zamietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného; súdu prvej stolice uložil, aby podľa § 505, posl. odst. tr. por. dodatočným usnesením určil, v jaký druh trestu na slobode má byť premenený uložený vedľajší trest peňažitý.

Z dôvodov:

Obžalovaný, zastúpený zvoleným obhájcom, uplatnil vo zmätočnej sťažnosti dôvody zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a), 3 tr. p.

Pod prvým z nich dovodzuje zmätočná sťažnosť beztrestnosť činu obžalovaného predovšetkým tak, že sa z jednotlivých odstavcov a viet z prečítaných letákov snaží dokázať, že obžalovaný nimi nepôsobil nijak na výsledok volieb, ale podľa svojej povinnosti ako farár hlásal katolíckemu ponímaniu odpovedajúci svetový názor, poučoval o dôležitosti volieb a zdôrazňoval potrebu jednotnej strany všetkých katolíkov pre udržanie jednoty v kultúrnych otázkach. Tvrdí ďalej, že trestné ustanovenia § 170 zák. čl. XV:1899 treba aplikovať v duchu zákonných ustanovení o čistote volieb, na ochranu ktorých bol vydaný, totiž volieb upravených zákonným článkom XXXIII:1874, v ktorom sa volily osoby podľa ich osobných kvalít, kdežto teraz sa volí strana majúca istý svetový názor. Konečne brojí proti názoru odvolacieho súdu, akoby agitovanie pre katolícku stranu smerovalo proti stranám socialistickým a strane agrárnej.

Tieto námietky zmätočnej sťažnosti sú bezzákladné. Povahu vyjadrenia obžalovaného v smere § 170 zák. čl. XV:1899, či totiž smerovalo k tomu, aby bol vykonaný vliv na výsledok voľby, treba posudzovať z celkového jeho obsahu; ten však aj podľa toho, čo obžalovaný pripúšťa, smeroval k tomu, aby voličia, ku ktorým obžalovaný jako kňaz v kostole a vo shromaždení náboženského rázu hovoril, volili pri voľbách tie strany, ktoré na rozdiel od iných strán sú spôsobilé uplatniť zásady a názory určitého smeru, ktorým sa práve tieto strany odlišujú od iných strán,

nemajúcich ich ciele v svojom programe alebo tieto ciele prípadne priamo potierajúcich. Zákon zostal v platnosti a má účinok aj pri teraz platnej úprave volieb, lebo jeho obecné ustanovenie, »aby bol vykonaný vliv na výsledok voľby« chráni celkom aj terajšie usporiadanie volieb podľa kandidátnych listín volebných strán a skupín, v prospech ktorých alebo proti ktorým je rovnako dobre možné určitým prejavom pôsobiť tak, aby to malo vliv na výsledok volieb. Konečne stačí, že je aj podľa námietok obžalovaného isté, že mali byť určité strany do volieb jeho prejavom podporené a nezáleží na tom, ktoré strany by tým boli poškodené; vykonávanie vlivu je už v podpore niektorých strán, ktorú podporu obžalovaný sám priznáva, takže skutková podstata inkriminovaného trestného činu bola v jeho prejave právom spoznaná. — — —

Vrchný súd opominul pri novom vymeraní hlavného trestu upraviť primerane aj výrok o náhradnom treste za vedľajší trest peňažitý; štátne väzenie, určené v prvom rozsudku, nie je pri prečinoch v smysle zák. čís. 123/1931 Sb. z. a n. trestom zákonným (srovn. § 1, odst. 1, čís. 2 a § 9, odst. 2 cit. zák.). Preto bol daný súdu prvej stolice poukaz na rozhodnutie vo výroku uvedené.

Čís. 5795.

Směnka prolongační je směnkou samostatnou; k beztrestnosti padělaní podpisu na prolongační směnce nelze se dovolávati pravosti podpisů na směnce původní.

Ke skutkové podstatě činu trestného podle §§ 401, 403, čís. 1 tr. zák. se nevyžaduje, aby se u osoby, již byla směnka předložena, skutečně též zdařil účel použití padělané směnky (t. j. důkaz existence směnečného závazku podepsaných osob).

(Rozh. ze dne 16. ledna 1937, Zm IV 666/36.)

Nejvyšší soud v trestní věci pro zločin falšování soukromé listiny podle §§ 401, 403, čís. 1 tr. z. odmítl zmatečnou stížnost obžalovaného.

Důvody :

Obžalovaný uplatňuje proti odvolacímu rozsudku důvod zmatečnosti podle § 385, čís. 1 a) tr. ř. na základě tří námitek: 1. že byl na základě zmocnění M. a N. oprávněn podepsati jejich jména na prolongační směnce; 2. že závazek jmenovaných osob nevznikl teprv uvedením jejich jmen na prolongační směnce, ale již jejich původními dobrovolnými podpisy na první směnce; 3. že Úvěrní ústav ve V. musel vědět, že jména ta podepsal na směnce obžalovaný, což dovozuje obžalovaný z podobnosti těchto podpisů s podpisem vlastním a z toho, že Úvěrní ústav měl možnost tyto podpisy porovnat s původními pravými podpisy; není prý paděláním listiny, když majitel listiny o tom věděl.

Zmatečnou stížnost je takto provedena způsobem odporujícím předpisu § 33, odst. 3 por. nov., podle něhož je nejvyšší soud a tím důsledně